

Potom *B.*:

Je-dno hóško u hr-ní-čka, dvě só hóška u šá-le-čka,

tři só nožke u ran-dlí-čka, šty-ry nožke u sto-le-čka.

Potom spustí všici:

Pár te-lá-tek a kra-vě-n-ka, pa-se jich tam An-du-

len-ka; vo-rel pták, to je tak, po-mi-lo-vat hezký děvče,

po-tom nechat tak.

869.

Hra »na husára« neboli »verbířská«.)*

Z Velké.

Dostí volně.

Hu-sá-ro - vi dobře je, nic ne-ro-bí lem pi-je, šty-ry gro-še

na deň má, eš-če z to-ho mi-lěj dá.

* Hra na husára provádí se po svatební večeři. Na znamení družbovo hudba přestane a některý z verbířů otáže se: Co pán potřebuje? Družba, jenž vše řídí, odpoví: Husára. Přivedou verbíři některého mužského, jež »komis« prohlédne, uzná za schopného a vřadí mezi verbíře. Na odpověď družbovu: Husárka, přivádějí se ženské. Když je již hodně naverbováno a po páru sestaveno, následuje hra »na káčera«.